ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ
ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

v.

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਰ ਸਈਦ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8350)

ਫਰਵਰੀ 20, 2020

[ਦੀਪਕ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁਧ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 – ਸ.62 (3) – ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਚੁਣੌਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਟੈਰਿਫ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼
ਪਾਇਆ - ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
- ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਸਐਫਈਆਈਜ਼ ਲਈ ਉੱਚ ਟੈਰਿਫ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ
ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ - ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਕਿ
ਧਾਰਾ 62 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਮਕਸਦ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, "ਉਦੇਸ਼" ਦੀ
ਪੂਰਤੀ ਕੌਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ "ਉਦੇਸ਼" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਏਗਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਟੈਰਿਫ-ਫਿਕਸਿੰਗ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਕ - ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ

ਐਫ ਨੂੰ ਕਈ ਵਪਾਰਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ
ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਸੈੱਟ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ -
ਧਾਰਾ 14.

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਐਸਐਫਈਆਈ) ਨੂੰ ਰਾਜ
ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ
ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਟੈਰਿਫ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾ ਕੇ, ਐਸਐਫਈਆਈ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ

ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ - ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 – ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਨ - ਸਵੈ-ਵਿੱਤ

ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼) ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਚੁਣੌਤੀ - ਹੋਲਡ: ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉੱਦਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ - ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਕਿਹੜੀ ਦਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਛੱਤਰੀ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਸਿਰਲੇਖ "ਵਪਾਰਕ" ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਚੋਣ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ

ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਕ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ - "ਉਦੇਸ਼", "ਵਪਾਰਕ" - 2003 ਐਕਟ - ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਰਥ.

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

1. ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਫਤਵਾ ਹੈ। ਟੈਰਿਫ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ

ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ, ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ, ਵੋਲਟੇਜ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ ਹਨ,

ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
[ਪੈਰਾ 7] [896--]

2.1 ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਖਪਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ. ਇਕ ਵਾਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਐਸਐਫਈਆਈ) ਨੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾ ਕੇ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ

ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ[ਸੋਧੋ] ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਸਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਿਰੂਣਾਇਕ ਡੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ
ਕਸਰਤ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ
ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ-ਫਿਕਸਿੰਗ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੰਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ
ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਟੈਰਿਫ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਟੈਰਿਫ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਕੇਸ। ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਜਿਹੇ ਟੈਰਿਫ
ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਟੈਰਿਫ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਰਿਫ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 10, 11]
[897--] [898--]

2.2 ਐਸਐਫਈਆਈ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਸਟੂਡੀਓ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਟੀ-7 ਟੈਰਿਫ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਵਪਾਰਕ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉੱਦਮ, ਇੱਕ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਫਰਜ਼

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਕਿਹੜੀ ਦਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਛੱਤਰੀ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਸਿਰਲੇਖ "ਵਪਾਰਕ"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਗੁਣ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਚੋਣ ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇ
ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 14] [900--] [901-]
"ਉਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸੰਖੇਪ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਦਸਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ: "1. ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 2. ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ। ਦੇ ਅੰਦਰ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਮ "ਉਦੇਸ਼" ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇਗਾ

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
"ਵਪਾਰਕ" ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ
ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ। (ਪਾਰਸ 16-18) [901--] [902- ਏ-ਬੀ] [902--]

ਰੋਹਤਾਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ
ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1984) ਐਸਪੀਸੀ 161 : [1984] ਐਸਸੀਆਰ 59; ਐਮ.ਪੀ. ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. v.
ਸ਼ਿਵ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2005) 7 ਐਸਸੀਸੀ 283 : [2005] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 958- ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਤੱਥਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ
ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ
ਚਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ
2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਉਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਉਦੇਸ਼" ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੌਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ "ਉਦੇਸ਼" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਏਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਸੀ ਟੈਰਿਫ ਫਿਕਸਿੰਗ ਅਭਿਆਸ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ
ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਰੁਥਕ ਕਾਰਕ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਮਕਸਦ" ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [902--][903--]

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ। ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਵਪਾਰਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [903--]

ਪੀਟੀਸੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (2010) 4 ਐਸਸੀਸੀ 603: [2010] 3 ਐਸਸੀਆਰ 609;
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂਟੀਲਿਟੀ ਯੂਜ਼ਰਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ
(2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 221 - ਵਿਲੱਖਣ.

ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481 : [2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ
587; ਅਸੀਸੀ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਸੋਸ਼ਲ ਐਸਜੀ ਬਨਾਮ ਕੇਐਸਈਬੀ 1988 (1) ਕੇਐਲਟੀ 1727; ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਾਰਾਮ ਸ਼ੂਗਰਜ਼
ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1990) 3 ਐਸਸੀਸੀ 223 : [1990] 1 ਐਸਸੀਆਰ 909;
ਸੀਮੇਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1976) 2 ਐਸਸੀਸੀ 981 : [1976] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 489; ਐਸ.ਐਨ. ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਨ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 594 : [1990] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 44; ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਸੂਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12766 2008; ਪੀ.ਏ. ਇਨਾਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 537 : [2005] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 603,

ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਅਵਸਥਾ

ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 697: [2003] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 474; ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 583 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 587	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 2
[2010] 3 SCR 609	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 8
(2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 221	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 8
[1990] 1 SCR 909	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8
[1976] ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 489	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8
[1990] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 44	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8
[2005]] 2 ਬੇਨਤੀ SCR 603	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 12
[2003] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 474	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 12
(2004) 5 SCC 583	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 12
[1984] ਐਸਸੀਆਰ 59	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 17
[2005] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 958	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 17

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8350.

2009 ਦੇ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 17.08.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ
ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8552-8573, 8574-8592, 8593-8605,
1027-1046, 1048-1067, 1068-1080, 1009, 1025-1026, 1021-1023, 1003-1007, 1010-1020, 1085, 1081-1082, 1083, 1084, 1087, 1086, 1088, 3101, 3091, 3093, 3095, 3110, 3102, 3103, 3109, 3112, 3104-3107, 3100, 3111, 3113, 3097, 3098-3099, 3096, 3092, 3108, 4533-4572, 3996, 3993, 3998-

3999, 4000, 3997, 3990-3992, 3994-3995, 4653-4667, 4670-4672, 4652,
2010 ਦੇ 4674, 4673, 4669, 4668.

ਬਾਸਾਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਟਿਲ, ਪਲਵ ਸ਼ਿਸ਼ੋਦੀਆ, ਜਯੰਤ ਮੁਥੁਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਏ.ਡੀ.ਵੀ.
ਪੀ.ਵੀ. ਦਿਨੇਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿੰਧੂ ਟੀ.ਪੀ., ਮੁਕੰਦ ਪੀ. ਉਨੀ, ਬਿਨੀਸ਼ ਕੇ., ਆਰ.ਐਸ.ਲਕਸ਼ਮਣ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਮ. ਟੀ. ਜਾਰਜ, ਰੋਮੀ ਚਾਕੋ, ਸ਼ਕਤੀ ਚੰਦ ਜੈਸਵਾਲ, ਗੀਤ ਆਹੂਜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਜਾਸਵੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਵੀ.ਕੇ. ਸਿਧਾਰਥਨ, ਈ.ਐਮ.ਐਸ. ਅਨਮ, ਪਵਨ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੂਸਮਿਤਾ ਬੋਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਾਇਰ, ਵੀ.ਕੇ. ਮੋਂਗਾ, ਜੋਗੀ ਸਕਾਰੀਆ, ਰਣਜੀਤ ਕੇ.ਸੀ., ਰਾਏ ਅਬਰਾਹਿਮ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੀਨਾ ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਮਾ ਜੈਨ, ਅਖਿਲ ਅਬਰਾਹਿਮ, ਹਿਮਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਰਘੁਨਾਥ ਬਸੰਤ, ਰਾਘਵ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਾਮਾਇਆ ਚੈਟਰਜੀ,
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਂਡੇ, ਮੈਸਰਜ਼ ਇਕੁਇਟੀ ਲੇਕ ਐਸੋਸੀਏਟ, ਏ. ਰਘੁਨਾਥ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਜਨ ਨਾਇਕ, ਕੇ. ਰਾਜੀਵ,
ਰਮੇਸ਼ ਬਾਬੂ ਐਮ ਆਰ, ਚਾਂਡੀ ਓਮਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਸੇਤੀਆ, ਸੀ ਕੇ ਸਸੀ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰੇਖਾ ਰਮਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਦੁਸ਼ੀ, ਅਖਿਲ ਅਬਰਾਹਿਮ ਰਾਏ (ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇ ਜੇ ਜੌਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਕੇ ਰਮੇਸ਼, ਕੁਮਾਰ ਗੌਰਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਰਜ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤੂ ਬੈਨੀਵਾਲ, ਬੀ ਐਨ ਦੂਬੇ, ਪੀ ਦਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਰੂਪਮਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਅਨਿਰੁਦ ਬੋਸੇ, ਜੇ.

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ("ਕਮਿਸ਼ਨ") ਦੁਆਰਾ ਈ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ

ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ
ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈ.) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ
ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 26 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ ਟੀਪੀ 23 ਅਤੇ ਟੀਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
2007 ਦਾ 30. ਇਹ ਟੈਰਿਫ 1 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ।
ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨੂੰ ਲੋਅ ਟੈਨਸ਼ਨ V () ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤਣਾਅ V ਗੈਰ-ਤਣਾਅ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਘਰੇਲੂ ਟੈਰਿਫ ਸ਼੍ਰੇਣੀ[ਸੋਧੋ] ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ)
ਐਮਵਾਈਟੀ ਫਰੇਮਵਰਕ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2006 ਤਹਿਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਐਚ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ 52 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਟੈਰਿਫ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।
2002 (8) ਐਸਸੀਸੀ 481 ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਸੀਸੀ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਸੋਸ਼ਲ ਐਸਜੀ ਬਨਾਮ ਕੇਐਸਈਬੀ 1988 (1) ਕੇਐਲਟੀ 1727 ਦਾ ਕੇਸ।
ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"ਪਰ, ਮੈਂ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਹਨ
ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਦੇ ਮਿਆਰ ਾ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਘੱਟ ਰਹੋ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3. ਐਸਐਫਈਆਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ
ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਧਾਰਾ ੬੨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
(3) ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਇਹ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

62. ਟੈਰਿਫ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ:- (1) ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ
ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ -

ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ
ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਕੰਪਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ;

ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ;

ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਪਹੀਆ ਚਲਾਉਣਾ;

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ
ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ।

ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਤਪਾਦਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਟੈਰਿਫ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ।

ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ ਪਰ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਲੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਾਰਕ, ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ, ਵੋਲਟੇਜ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ ਦੌਰਾਨ
ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਰਿਫ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ,
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਲਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ
ਸਰਚਾਰਜ ਫਾਰਮੂਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਟੈਰਿਫ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰ।

ਇਹ, ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਜਦੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼, ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਫਤ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪਰੰਪਰਾ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵੈ-ਵਿੱਤ,

ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹਨ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿ ਕੀ ਬਿਜਲੀ ਹੈ

ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਈ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਹੋਰ ਮਕਸਦ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਡ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੋਲ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਡ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਉਪਕਰਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਖਪਤ ਹੈ ਆਦਿ।

ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ, ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ/ ਸਰਕਾਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣਾ।

ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ

17 ਅਗਸਤ 2009 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਤਰਕਹੀਣ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਧਾਰਨ

ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਧਾਰ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫਾ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ "ਵਪਾਰਕ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਿੰਨਤਾ

ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਐਸਐਫਈਆਈ ਜ਼ਰੀਏ ਆਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਕੋਲ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ

ਸੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡੂੰਘਾ ਤੱਥਪੂਰਨ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ।
ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿਵਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8350, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ।
ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤਿਰੂਵਨੰਤਪੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸਰ ਸਈਦ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੇ ਤੱਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤੱਤ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ,
ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਰਿਫ ਇਸ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਛੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਨਖਾਹ ਢਾਂਚਾ

() ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਲਾਈ ਉਪਾਅ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਗਤ ਵੱਡੇ ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। (v) ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ।

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਆਵਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਠ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ
ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਫਤਵਾ ਹੈ
ਇਹ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ। ਟੈਰਿਫ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ, ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ, ਵੋਲਟੇਜ, ਕੁੱਲ ਖਪਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਿਜਲੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਕ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਕ ਹਨ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ
ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

8. ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਦੋ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ
ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਰਿਫ ਆਰਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਟੈਰਿਫ ਫਿਕਸਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਪੀਟੀਸੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ [(2010) 4 ਐਸਸੀਸੀ 603], ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂਟੀਲਿਟੀ ਯੂਜ਼ਰਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ
[(2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 221] ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਾਰਾਮ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। [(1990) 3 ਐਸਸੀਸੀ 223]. ਲੋੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ
ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ, ਸੀਮੇਂਸ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1976 2 ਐਸਸੀਸੀ 981), ਐਸ ਐਨ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 594 ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਸੂਦ ਅਹਿਮਦ
ਖ਼ਾਨ [2008 ਦਾ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12766), ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਪਲੋਡ ਕਰਨਾ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼/ ਸੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਜਨਤਕ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਅ। ਸਿਰਫ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਰਵੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਸਐਫਈਆਈ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਡੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ।
ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ
ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਈ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਦੀ ਸੀ
ਕਮਿਸ਼ਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜਾਲ ਹਨ।
ਪੀਟੀਸੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 178 ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ
ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 111. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਫ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਪਾਇਆ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਆਰਡਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ 'ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਖਪਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ..."
ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਵਿਚ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾ ਕੇ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ।
ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਸਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ-ਫਿਕਸਿੰਗ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੋਰਮ
ਅਪੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੀ ਹੋਂਦ
ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ-ਰੇਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਰਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ
ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਸ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਵਿਧਾਨਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ◌ਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਰਿਫ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-
ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ
ਇੱਕ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ।

ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਮੁਨਾਫਾ-ਮਕਸਦ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਚਾਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ), ਪੀ.ਏ. ਇਨਾਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਹਨ। v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।
[(2005) 6 ਐਸਸੀਸੀ 537), ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। [(2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 697] ਅਤੇ ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ [(2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 583]। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਫੀਸ-ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

56. ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆ ਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖ਼ੁ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਲ ਉਸ ਲਈ ਕਈ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ,
ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

57. ਪਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਿੰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਟਿੰਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਚੈਰੀਟੇਬਲ" ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਦੇਸ਼ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਾਲੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਰਪਲੱਸ, ਜੋ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ
ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਜਬ ਮਾਲੀਆ ਵਾਧੂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਮਾਡਰਨ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 583 ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"14. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਂਗ,
ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਾਧੂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
ਮੁਨਾਫਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵਪਾਰੀਕਰਨ
ਸਿੱਖਿਆ[ਸੋਧੋ] ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਜਬ ਵਾਧੂ, ਮੁਨਾਫਾ, ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਉਪਜ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ।

14. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਮਾਲੀਆ ਸਰਪਲੱਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਹਨ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ "ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਨਹੀਂ" ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ-
ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਸਟੂਡੀਓ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਟੀ -7 ਟੈਰਿਫ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਵਪਾਰਕ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਾਧਾਰਨ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉੱਦਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਕਿਹੜੀ ਦਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਛੱਤਰੀ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਸਰਤ ਲਈ
ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ, ਸਿਰਲੇਖ "ਵਪਾਰਕ" ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਿਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਭਾਵ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਗੁਣ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਚੋਣ ਟੈਰਿਫ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ ਬੀ
ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ ਲਗਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਜ਼ਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈ. ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ ਦਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ।
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਤਰਜੀਹ ਉਸ ਮਕਸਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ "ਉਦੇਸ਼" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ
ਸੰਖੇਪ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਦਸਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ
ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ:- ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 2. ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ।

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਾਮ "ਮਕਸਦ" ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ
ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (3) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਰਿਫ ਰੇਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਗੁਣਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਇਹ ਪਹਿਲੂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਬਿਜਲੀ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਰੋਹਤਾਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। (1984 (ਸੁਪ) ਐਸਸੀਸੀ 161). ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ.ਪੀ. ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਨਾਰਾਇਣ
(ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2005) 7 ਐਸਸੀਸੀ 283, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਪਾਈਆਂ

ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਦਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਵਪਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਵਪਾਰਕ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ.

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਰਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਹਨ
ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ
ਦਾਖਲਾ, ਗੈਰ-ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ) ਐਕਟ, 2006 ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਯਮ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਟੈਰਿਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵਿਦਿਅਕ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ[ਸੋਧੋ]

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ "ਮਕਸਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ
ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਰਿਫ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,
ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ[ਸੋਧੋ] ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੌਣ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

"ਉਦੇਸ਼" ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ "ਉਦੇਸ਼" ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਟੈਰਿਫ-ਫਿਕਸਿੰਗ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਰਕ ਵੀ ਹੈ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ। ਸ਼ਬਦ "ਉਦੇਸ਼"
ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਕਾਈ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਲਾਈ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ
ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਵਿੱਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਉੱਚ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਟੈਰਿਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਸਐਫਈਆਈ ਨੂੰ ਕਈ ਵਪਾਰਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਐਸ.ਐਫ.ਈ.ਆਈਜ਼ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMDHAN
M.Sc., LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Documeni